

Jeg anerkender, at det er en omstilling for skolerne, for de unge inde i deres hoveder, om jeg så må sige, det de ser for sig, at der kommer nogle andre muligheder. Men der er flere muligheder her i det her lovforslag, end der har været før.

Det Radikale Venstre er meget, meget kede af at skulle bruge økonomiske tilskudsordninger til virksomhederne for at få dem til at lave praktikpladser. Vi tror ikke på den mulighed. De gange, det har været forsøgt, kan man se, at det virker en kort overgang, og så virker det ikke længere. Derfor må vi gå nogle andre veje, og det er det, vi kan se, at forslaget her efter vore opfattelse kommer til at gøre.

Kl. 21.15

Der har været meget diskussion om praktikydelsen, og jeg synes godt, jeg vil gøre opmærksom på, at besparelsen på produktionsskoleydelsen er taget af bordet, og at den skolepraktikydelse, som har været kendt hidtil, og som i realiteten har været et bedre nettoresultat for de unge mennesker end den lærlingeløn, man får ude i virksomhederne, nu bliver mere reel, set i lyset af at man ikke betaler arbejdsmarkedsbidrag og SP-opsparring. I øvrigt er det jo ikke meningen, at de unge skal i den skolepraktik, som de stadig har mulighed for at gå i, hele perioden igennem, hvis de overhovedet kan undgå det.

Jeg er fuldstændig klar over, at der er gået stærk politik i forslaget, men jeg er glad for, at Det Radikale Venstre har været med i forliget og har præget det temmelig meget, synes vi selv. Vi er tilfredse med resultatet, men vi er også meget, meget glade over den aftale, der er lavet med ministeren og de andre partier, nemlig at vi hvert halve år følger elevstrømmene. Vi kan selvfølgelig ikke garantere, at alting går helt, som vi har set det for os. Det kan måske være, at der kræves nogle omstillinger. De halvårlige evalueringer, hvor vi gør status og ser, hvor de unge mennesker er gået hen, skal netop bruges til at justere de regler, vi vedtager med dette lovforslag, så det kommer til at fungere, og det tror vi også kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har et spørgsmål til fru Marianne Jelved, som har været en central aktør i forhandlingerne, selv om jeg måske kender svaret allerede.

I hvilken retning har Det Radikale Venstre trukket dette forlig? Vi har jo tidligere lavet for-

lig sammen, og ved forliget om »Flere i arbejde« var det eneste radikale hovedkrav faktisk, at kunne der spares nogle penge ved at lave et forlig, skulle de bruges til skattelettelser. Hvordan er status med hensyn til disse forhandlinger og dette forlig? Hvad skal de penge, der spares i systemet, bruges til?

For det andet vil jeg godt vide: Hvis vi ikke havde lavet »Flere i arbejde«, hvad skulle skoleydelsen så have været? Hvis vi ikke havde haft forhandlingen om »Flere i arbejde« og ikke havde fastsat en ramme for satserne, hvad skulle skoleydelsessatsen så have været?

Det er jo helt tydeligt, at man er landet på et eller andet, som ikke var regeringens ønske, og jeg går ud fra, at fru Marianne Jelved vil sige, at det er De Radikales fortjeneste. Men hvad er helt præcist årsagen til, at det ikke er blevet det, som regeringen foreslog, nemlig at alle, der uddanner sig, skal være på SU? Her har man jo fundet en mellemløsning, og jeg vil godt høre, hvor De Radikale står på de to helt centrale punkter.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Der er ingen tvivl om, at den radikale selvforståelse altid har været stor – det er vi flere der kan bevidne – og der er heller ingen tvivl om, at lovforslaget på en række områder er blevet bedre, end det ville have været, hvis regeringen kun havde lavet det sammen med Dansk Folkeparti.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Marianne Jelved: Når vismændene siger, at det ikke vil få virksomhederne til at oprette flere praktikpladser og ikke løser det grundlæggende problem, giver det så ikke anledning til overvejelser hos De Radikale, der jo oprettede vismandsinstitutionen i sin tid?

Det andet er, at de siger, at der skal nogle økonomiske incitamenter til, og så vil jeg spørge fru Marianne Jelved: Hvor findes de økonomiske incitamenter for arbejdsgiverne i denne ordning, ud over at fru Marianne Jelved har lovet, at hun vil kigge på den hvert halve år?

Jeg skulle hilse og sige, at der er en stor frygt i uddannelsesverdenen, både på skolerne og blandt de faglige organisationer og andre steder. Man spørger: Bliver det nogle uvildige, der får lov til at kigge på ordningen og ikke kun ministeriet? Man afskaffer jo de reelle tal, fordi AER forsvinder.